

Αριθμός απόφασης: ΝΔ386/2026

ΑΝΔ 233/2026

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ

ΤΜΗΜΑ 10ο ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ

σ υ ν ή λ θ ε στις 3 Απριλίου 2026, με δικαστή τη Θεοδώρα Γαβρά, Πρωτοδίκη Δ.Δ. και γραμματέα τη Χριστίνα Ρηγοπούλου, δικαστική υπάλληλο,

γ ι α να κρίνει την αίτηση αναστολής, με ημερομηνία κατάθεσης 27.2.2026,

τ ω ν: ____, ατομικώς και για λογαριασμό των ανηλίκων τέκνων τους: ____, προσωρινά διαμενόντων στην Αθήνα (οδός ____),

κ α τ ά του Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου.

Η κ ρ ί σ η τ ο υ ε ί ν α ι η ε ξ ή ς :

1. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση, για την άσκηση της οποίας δεν απαιτείται η καταβολή παραβόλου (βλ. την ΠΡΔ 28/2026 Πράξη της Προέδρου του 10ου Τμήματος του Δικαστηρίου περί χορήγησης ευεργετήματος πενίας), ζητείται η αναστολή εκτέλεσης της ΙΡ/18005/12.1.2026 απόφασης της 7ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, με την οποία απορρίφθηκε η από 2.10.2025 ενδικοφανής προσφυγή των αιτούντων, κατά δήλωσή τους, ανιθαγενών, με τελευταίο τόπο συνήθους διαμονής το Κουβέιτ, κατά της ΙΡ/563997/24.9.2025 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (Π.Γ.Α.) Κω και διατάχθηκε η επιστροφή τους στη χώρα της τελευταίας συνήθους διαμονής τους (Ιράκ). Με την τελευταία αυτή απόφαση είχαν απορριφθεί σε πρώτο βαθμό οι από 29.8.2025 αιτήσεις διεθνούς προστασίας των αιτούντων. Η αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλομένης ζητείται μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της με αριθμό εισαγωγής ΑΚ369/9.2.2026 αίτησης ακύρωσης, η οποία εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου.

2. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Οι δύο πρώτοι αιτούντες, γεννημένοι στις 12.8.1980 και στις 1.7.1977, αντίστοιχα, μουσουλμάνοι με αραβική εθνοτική καταγωγή, είναι σύζυγοι και έχουν τέσσερα ανήλικα τέκνα, τους λοιπούς αιτούντες, γεννημένους στις 4.8.2008, 2.6.2010, 27.11.2018 και 8.6.2022, αντίστοιχα. Στις 29.8.2025 οι αιτούντες υπέβαλαν αιτήματα χορήγησης διεθνούς προστασίας ενώπιον της Κλειστής Ελεγχόμενης Δομής (Κ.Ε.Δ.) Κω, προβάλλοντας ότι δεν επιθυμούν να επιστρέψουν στο Κουβέιτ, όπου γεννήθηκαν και διέμεναν μέχρι να εγκαταλείψουν τη χώρα, διότι ως ανιθαγενείς δεν έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες και γενικά δεν έχουν δικαιώματα. Ισχυρίστηκε, εξάλλου, ο πρώτος εκ των αιτούντων ότι μάλωσε με φίλο του εργοδότη του, ότι ήλθε σε συμπλοκή με αυτόν που είναι πολίτης Κουβέιτ, λόγος για τον οποίο κινδυνεύει η ζωή του, όπως ο φίλος του εργοδότη του δήλωσε στη γυναίκα του (δεύτερη των αιτούντων). Η τελευταία συμπλήρωσε ότι στο Κουβέιτ δεν μπορούν να εφοδιαστούν με ταυτότητες. Στις 5.9.2025 πραγματοποιήθηκαν οι συνεντεύξεις των τριών πρώτων εκ των αιτούντων με τη συνδρομή διερμηνέα από την αραβική γλώσσα στην ελληνική και αντιστρόφως (ΕΥΑΑ 4218, 4166, 3535) και με την ΙΡ/563997/24-9-2025 απόφαση του Π.Γ.Α. Κω, το αίτημα των αιτούντων να αναγνωρισθούν ως πρόσφυγες απορρίφθηκε ως αβάσιμο με την αιτιολογία ότι στο πρόσωπό τους δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις χορήγησης καθεστώτος κύριας ή

επικουρικής διεθνούς προστασίας. Κατά της εν λόγω απόφασης οι αιτούντες κατέθεσαν την από 2.10.2025 ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον της Αρχής Προσφυγών, με την οποία αιτήθηκαν την επανεξέταση της αίτησής τους για παροχή διεθνούς προστασίας. Η προσφυγή συζητήθηκε στις 31.10.2025 ενώπιον της 7ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, με έγγραφη διαδικασία, βάσει των στοιχείων του διοικητικού φακέλου και των προβληθέντων από τους αιτούντες ισχυρισμών σε όλα τα στάδια της διοικητικής διαδικασίας, και απορρίφθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση. Ειδικότερα, η Επιτροπή Προσφυγών έκρινε ότι ο κρίσιμος ισχυρισμός των αιτούντων ότι είναι ανιθαγενείς Bidoon με τόπο διαμονής το Κουβέιτ δεν μπορεί να γίνει δεκτός ως αξιόπιστος και συνεπώς, δεν μπορεί να εξεταστεί εάν οι επιμέρους σχετικοί ισχυρισμοί τους ισοδυναμούν με βάσιμο φόβο να υποστούν οι αιτούντες πράξεις δίωξης. Περαιτέρω, κατόπιν εκτίμησης από μέρους της Επιτροπής ότι από τον διοικητικό φάκελο δεν προκύπτει ότι η διοικητική απομάκρυνση των αιτούντων από την ελληνική επικράτεια ενδέχεται να πλήξει την αρχή της μη επαναπροώθησης, όπως αυτή κατοχυρώνεται στο διεθνές συμβατικό δίκαιο με το άρθρο 33 της Σύμβασης της Γενεύης για το νομικό καθεστώς των προσφύγων, προστατεύεται δε, ως ατομικό δικαίωμα από τα άρθρα 3 της ΕΣΔΑ, 7 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, 18 και 19 παρ. 2 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ε.Ε., κρίθηκε ότι πρέπει να διαταχθεί η επιστροφή των αιτούντων στη χώρα τελευταίας συνήθους διαμονής τους, που είναι το Ιράκ, δίνοντας προτεραιότητα στην οικειοθελή αναχώρησή τους από την ελληνική επικράτεια και συγκεκριμένα από τον δηλωθέντα, κατά την ενώπιον της Επιτροπής αυτοπρόσωπη εμφάνιση, ως τόπο διαμονής (Αθήνα, Αχαρνών 50 ΤΚ 10433), εντός 14 ημερών από την επίδοση της προσβαλλομένης. Κατά της τελευταίας αυτής απορριπτικής απόφασης οι αιτούντες άσκησαν την ΑΚ369/9.2.2026 αίτηση ακύρωσης, με την οποία αμφισβητούν τη νομιμότητά της και ζητούν την ακύρωσή της για τους ειδικότερα προσβαλλόμενους στο οικείο δικόγραφο λόγους.

3. Επειδή με την κρινόμενη αίτηση, οι αιτούντες ζητούν την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης, προβάλλοντας ότι από την άμεση εκτέλεσή της θα υποστούν ανεπανόρθωτη βλάβη, συνιστάμενη στη βίαιη ανατροπή των δεσμών που έχουν αναπτύξει στην Ελλάδα, όπου τα τρία εκ των τεσσάρων ανηλίκων τέκνων τους φοιτούν σε δημόσια σχολεία, σημειώνοντας θετική πρόοδο και προσαρμοστικότητα και έχουν αναπτύξει κοινωνικούς δεσμούς. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα, η χορήγηση της αιτούμενης αναστολής επιβάλλεται, κατά τους ισχυρισμούς τους, από την ανάγκη διασφάλισης της οικογενειακής τους ενότητας και προστασίας του βέλτιστου συμφέροντος των τέκνων τους. Εξάλλου, όπως υποστηρίζουν, η προσβαλλόμενη απόφαση, καθ' ο μέρος διέταξε την επιστροφή τους στο Ιράκ, χώρα στην οποία ουδέποτε έχουν ζήσει ή βρεθεί, παρέλειψε να διαλάβει αξιολόγηση των συνθηκών και των κινδύνων προς τους οποίους οι αιτούντες θα βρεθούν αντιμέτωποι. Προς απόδειξη των ισχυρισμών τους, επικαλούνται και προσκομίζουν, μεταξύ άλλων, βεβαιώσεις φοίτησης των ανηλίκων τέκνων τους, ____, σε δημόσια σχολεία, κατά το τρέχον σχολικό έτος (2025-2026) και την από 6.2.2026 υπεύθυνη δήλωση περί φιλοξενίας τους σε οικία επί της οδού ____ στην Αθήνα.

4. Επειδή, η απόρριψη αιτήματος διεθνούς προστασίας αποτελεί πράξη αρνητικού περιεχομένου και, ως εκ τούτου, δεν είναι δεκτική αναστολής εκτέλεσης, είναι όμως δεκτικό αναστολής το επιβληθέν μέτρο διοικητικής απομάκρυνσης. Σε κάθε περίπτωση, ο αρμόδιος δικαστής δύναται, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 8 του άρθρου 52 του π.δ. 18/1989 (Α'8), να διατάξει κάθε κατάλληλο για την προστασία του αιτούντος μέτρο. Εν προκειμένω, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψιν: α) την οικογενειακή κατάσταση των αιτούντων, ήτοι το γεγονός ότι πρόκειται για οικογένεια με 4 ανήλικα τέκνα, β) τη φοίτηση των τριών εκ των τεσσάρων ανηλίκων αιτούντων στο σχολείο, κατά το τρέχον σχολικό έτος, σε συνδυασμό με όσα ορίζονται στο άρθρο 25 παρ. 1 περ. α του ν.5226/2025 (Α'154), το οποίο απαγορεύει την επιστροφή ανηλίκων που παρακολουθούν ελληνικό σχολείο οποιασδήποτε βαθμίδας της εκπαίδευσης και γ) το βέλτιστον συμφέρον των ανηλίκων αιτούντων, πιθανολογεί ότι η επιστροφή ειδικά των τελευταίων τεσσάρων στο Ιράκ θα τους επιφέρει βλάβη δυσχερώς επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης της αίτησης ακύρωσής τους. Εξάλλου, δεδομένου ότι πρόκειται για ανήλικα τέκνα δεν νοείται η παροχή

προσωρινής δικαστικής προστασίας μόνο σε αυτά και όχι στους δύο πρώτους αιτούντες γονείς τους, καθώς το βέλτιστον συμφέρον των ανηλίκων επιβάλλει τη διατήρηση της οικογενειακής ενότητας, ώστε, εφόσον τα τέκνα παραμένουν προσωρινώς στην Ελλάδα, να συνεχίσουν να διαβιούν μαζί με τους γονείς τους. Ως εκ τούτου, πρέπει, έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της εκκρεμούς αίτησης ακύρωσης, να ανασταλεί η εκτέλεση του μέτρου της επιστροφής που επιβλήθηκε σε βάρος των αιτούντων και να διαταχθεί η Διοίκηση αφενός να απόσχει από κάθε ενέργεια στηριζόμενη, αποκλειστικώς, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα την εξαναγκασμένη αναχώρηση τους από την Ελλάδα, αφετέρου να επαναχορηγήσει στους αιτούντες δελτία αιτησάντων διεθνή προστασία σε ισχύ (πρβλ. ΣτΕ ΕΑ 1198/2010, 731/2008, 73/2007, 940, 573, 172/2006) και να λάβει κάθε απαιτούμενο, κατά την κρίση της, μέτρο για την εξασφάλιση της αξιοπρεπούς διαβίωσης της οικογένειας και της δυνατότητας εξακολούθησης της φοίτησης των ανηλίκων στο σχολείο. Τέλος, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων, ο καθ' ου Υπουργός πρέπει να απαλλαγεί από τη δικαστική δαπάνη των αιτούντων.

ΔΙΑΤΑΥΤΑ

Δέχεται την αίτηση.

Αναστέλλει, έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ΑΚ369/9.2.2026 αίτησης ακύρωσης, την εκτέλεση του μέτρου επιστροφής που επιβλήθηκε σε βάρος των αιτούντων με την ΙΡ/18005/12.1.2026 απόφαση της 7ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου.

Διατάσσει τα διαλαμβανόμενα στην τέταρτη σκέψη της παρούσας μέτρα, μέχρι τη δημοσίευση οριστικής απόφασης επί της ΑΚ369/9.2.2026 αίτησης ακύρωσης.

Απαλλάσσει τον καθ' ου Υπουργό από τη δικαστική δαπάνη των αιτούντων.

Η απόφαση εκδόθηκε στην Αθήνα, στις 16.4.2026.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΘΕΟΔΩΡΑ ΓΑΒΡΑΧΡΙΣΤΙΝΑ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ